

vurderingssekretariater alene kunne rette faktuelle fejl i forhold til de indkomne klager. Det vil uundgåeligt indebære, at den største del af klagerne over 2002-vurderingerne vil blive videre-sendt til de endnu ikke nedsatte vurderingsanke-nævner.

Det er baggrunden for, at S, SF, RV og KRF (sammen med EL) har fremsat L 202, som behandles sammen med L 180, og som indebærer, at de hidtidige vurderingsråd og skyldråd får forlænget deres funktionsperiode indtil den 1. juli 2002. Da alle partier har erklæret sig parate til at drøfte en modernisering af vurderingsområdet, indeholder lovforslaget endvidere et forslag om, at skatteministeren inden udgangen af 2002 skal fremkomme med et gennemarbejdet forslag til en ny vurderingsorganisation, som vil kunne vedtages i god tid, inden man afskaffer den eksisterende organisation.

Under udvalgsbehandlingen har skatteministeren ikke udvist nogen form for lydhørhed over for selv meget veldokumenterede argumenter for de helt uoverskuelige problemer og den retsusikkerhed, som regeringens lovforslag risikerer at medføre for tusindvis af borgere. Ministeren har alene henholdt sig til, at regeringen har besluttet at spare et beløb, og at man har flertal for lovforslaget sammen med Dansk Folkeparti.

Ad. 2: Også det materielle indhold i den fremtidige lovgivning indeholder en lang række problemer, som risikerer at ramme borgerne på en helt tilfældig måde.

Med den nye organisation afskaffes det lokale kendskab til prisforhold, beliggenhed m.v., som er meget afgørende inden for vurderingsområdet. De meget store besparelser efterlader en organisation, som ikke afsætter ressourcer til besigtigelser i større omfang. De hidtidige vurderingsråd har årligt foretaget besigtigelser af over 100.000 ejendomme. Lokalkendskab kombineret med et stort antal besigtigelser er afgørende for vurderingernes kvalitet. Derfor risikerer ministerens lovforslag at få som konsekvens, at vurderingernes kvalitet vil falde år for år, og dermed en modsatrettet udvikling af den kvalitetsforbedring af vurderingerne, som vi har oplevet, siden der blev indført årlige vurderinger.

Også afskaffelse af de årlige vurderinger er et problem. Fremover vil der blive foretaget automatiske amtsvise reguleringer af vurderingerne,

som borgerne ikke kan klage over, selv om de giver et forkert resultat.

De amtsvise fremskrivninger udgør et særligt problem, idet en gennemsnitlig prisudvikling i et helt amt kan dække over store forskelle, med stigende priser i visse dele af amtet og faldende priser i andre områder af amtet. Det kan betyde, at borgerne bliver pålagt såvel forkert grundskyld som forkert ejendomsværdiskat, og at virksomhederne herudover pålægges en forkert dækningsafgift, uden at de har mulighed for at gøre indsigelse herimod og få det rettet.

Automatiske årsreguleringer er ikke et ukendt fænomen. Indtil den nye vurderingslov fra midt i 1990'erne opererede man også med årsreguleringer, som borgerne ikke kunne klage over. De mange problemer og uretfærdigheder, som det medførte, var netop et hovedargument for ændringen af loven. Hertil kommer, at man dengang ikke foretog fremskrivningerne på amtsplan, men tog væsentlig større hensyn til forskellene i prisudviklingen inden for de enkelte amter. Alligevel affødte det uacceptable problemer med forkerte vurderinger og forkerte skatteopkrævninger hos borgerne.

Også den lovmæssige fastlæggelse af, at man ikke ved fremtidige vurderinger skal tage hensyn til særlige »faciliteter« som f.eks. to badeværelser, stråtag eller brændeovn m.v., indebærer, at vurderingerne bliver forkerte. Da man giver udtryk for, at gennemsnittet skal passe, betyder det, at de dyre huse vil blive vurderet for lavt og de billigere huse – uden disse faciliteter – vil blive vurderet for højt, for at gennemsnittet kan passe. Vurderingsgrundlaget i detaljer har aldrig tidligere været et lovgivningsspørgsmål. Det har været overladt til vurderingsmyndighederne at anvende de faktorer og redskaber, som har ført til det mest rigtige vurderingsresultat. Derfor forekommer det bemærkelsesværdigt, at man nu indsætter lovmæssige bestemmelser, som direkte fratager vurderingsmyndighederne denne mulighed, og som med sikkerhed vil føre til et mere forkert resultat.

Også bestemmelsen om, at vurderingsmyndighederne fremover alene er forpligtet til at foretage vurderinger for de ejendomme, som kan pålægges grundskyld og ejendomsværdiskat, virker urimelig og utrolig. Under udvalgsbehandlingen har ministeren oplyst, at alle amter udskriver dækningsafgift, og at et meget stor an-